
Vergaderjaar 1984–1985 Nr. 122a

-
- 16 739** **Goedkeuring van een deel van de herziene Berne. Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst en van de herziene Universele Auteursrechtconventie, met twee Protocollen; Parijs, 24 juli 1971 (Trb. 1972, 157 en 114 en Trb. 1976, 37)**
- 16 740** **Aanpassing van de Auteurswet 1912 aan de Akte van Parijs van de Berner Conventie**

MEMORIE VAN ANTWOORD
Ontvangen 21 maart 1985

De leden van de fractie van het C.D.A. vroegen in de eerste plaats of de rechten bedoeld in artikel 45e (alsmede artikel 25) ook toekomen aan een maker die zijn bijdrage tot het filmwerk niet geheel tot stand heeft gebracht. Volgens artikel 45b wordt de maker die zijn bijdrage niet geheel tot stand brengt, voor de door hem tot stand gebrachte bijdrage die ten behoeve van die voltooiing van het filmwerk gebruikt is, als maker in de zin van artikel 45a bechouwd. Dat betekent dat ook artikel 45e voor hem van toepassing is, dat hem naast de rechten van artikel 25 nog enkele rechten geeft. Deze leden vroegen verder of de in artikel 45b neergelegde regeling ook geldt in gevallen waarin een maker wel in staat of bereid is zijn bijdrage geheel te voltooien, maar de andere makers of de producent niet bereid zijn die bewuste maker daartoe in staat te stellen. In de door deze leden bedoelde gevallen geldt de regeling van artikel 45b, die de producent de bevoegdheid geeft een niet-voltooid bijdrage te gebruiken, niet. Dat artikel heeft het oog op het geval dat de oorzaken voor het niet tot stand brengen van de bijdrage aan de zijde van de maker liggen, niet op het geval dat de andere makers of de producent het hem onmogelijk maken zijn bijdrage af te maken. De memorie van toelichting bij artikel 45b spreekt van de maker die «ermee opgehouden» is. Weliswaar was de tekst van artikel 45b toen iets anders – de aanhef van het artikel luidde toen: indien een van de makers weigert zijn bijdrage te voltooien dan wel in de onmogelijkheid komt dat te doen –, maar de naar aanleiding van de memorie van antwoord van de Tweede Kamer aangebrachte wijziging van de tekst beoogde geen materiële verandering. Een andere opvatting over dit artikel zou tot een onredelijk resultaat leiden. Er is geen reden de producent de bevoegdheden van dit artikel te verlenen als hijzelf, of de overige makers, deze maker niet in staat stellen zijn bijdrage tot stand te brengen.

Deze leden vroegen verder of ook in gevallen waarin daarvoor niet tevoren een regeling getroffen is, een producent vóór het tijdstip als bedoeld in artikel 45c zijn positie kan overdragen aan een derde, indien de makers niet met een zodanige overdracht kunnen instemmen. Het antwoord op deze vraag luidt ontkennend. In de periode vóór het tijdstip van de voltooiing van het filmwerk heeft de producent niets anders over te dragen dan zijn contracten met de door hem geëngageerde makers. Voorzover deze al hun bijdrage tot stand gebracht hadden, hebben zij het auteursrecht daarop. Pas op het tijdstip van de voltooiing van het filmwerk ontstaan de in artikel 45d ongesomde exploitatierechten voor de producent. Contracts-overdracht nu door een partij aan een derde is alleen mogelijk met medewerking van de wederpartij. Zonder instemming van de makers zal de producent die dus niet kunnen bereiken.

Deze leden vroegen tenslotte of, afgezien van daarover vooraf getroffen regelingen, één van de makers, c.q. de makers gezamenlijk, die bereid of in staat is, respectievelijk zijn de bijdrage(n) verder tot stand te brengen, onder omstandigheden op grond van artikel 1401 B.W. of artikel 25, meer in het bijzonder onder c, Auteurswet kan of kunnen ageren tegen de beslissing van de producent dat het filmwerk als voltooid geldt. De beslissing wanneer het filmwerk voltooid is legt artikel 45c bewust bij de producent, omdat, zoals in de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer nog eens naar voren gebracht is, de makers wellicht nooit tot overeenstemming zouden komen over het tijdstip van voltooiing en het de producent is die de financiële verantwoordelijkheid draagt. Denkbaar is echter dat onder omstandigheden op grond van artikel 1401 B.W. tegen de beslissing van de producent opgekomen kan worden. Een vordering op grond van artikel 25 Auteurswet is in beginsel eveneens mogelijk. Zijn rechten uit artikel 25 Auteurswet heeft de maker, voorzover hij daarvan geen afstand heeft gedaan, behouden, behalve dat van artikel 25, eerste lid onder b, waarover artikel 45f een speciale bepaling inhoudt. Van het recht zich te verzetten tegen een misvorming, verminking of andere aantasting, genoemd in artikel 25, eerste lid onder c, kan volgens artikel 25, derde lid, geen afstand gedaan worden.

Het was de leden van de fractie van de P.v.d.A. niet duidelijk waarom nog steeds wordt gewacht met ratificering van de Conventie van Rome 1961. De stand van zaken ten aanzien van beleidsvoornemens zoals neergelegd in de brief van de Minister van Justitie dd. 29 oktober 1984 (18 600-VI, nr. 13) maakt immers een dergelijke ratificering niet overbodig, en is er ook niet mee in strijd, aldus deze leden.

Zoals in de hierboven genoemde brief onder punt 4 is uiteengezet, is – op verzoek van de Tweede Kamer – wederom in discussie de vraag of het Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, van producenten van phonogrammen en van omroeporganisaties alsnog dient te worden geratificeerd.

Wij verwijzen in dit verband naar de brief van 9 november 1984 van de Minister van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer (18 600, Hoofdstuk VI, nr. 16), waarin deze, mede namens de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, heeft toegezegd dat zodra beter inzicht is verkregen in de in deze brief vermelde, zeer onlangs verkregen financiële gegevens, een nader gezamenlijk standpunt met betrekking tot eventuele ratificatie aan de Tweede Kamer kenbaar zal worden gemaakt. Hierbij zij aangetekend dat de ernstige financiële gevolgen van de ratificatie voor het omroepbudget en de daaruit voortvloeiende verhoging van de omroepbijdrage voor onze ambtsvoorgangers, de heren Van der Louw en De Ruiter, aanleiding zijn geweest om niet tot ratificatie van het Verdrag van Rome over te gaan. De in bovengenoemde brief van 9 november 1984 genoemde financiële gegevens worden thans nader onderzocht. Aan de hand van de resultaten van dit onderzoek zal worden bezien of er aanleiding is om het door onze ambtsvoorgangers ingenomen standpunt te herzien.

Uit de discussie in de Tweede Kamer hadden de leden van de P.v.d.A.-fractie begrepen dat het leenrecht volgens de bewindslieden moet worden geregeld via de in voorbereiding zijnde Welzijnswet en niet in de Auteurswet, omdat het niet mogelijk zou zijn in de Auteurswet beperkingen aan te brengen met betrekking tot Nederlandse schrijvers en uitgevers, en openbare bibliotheken.

De aan het woord zijnde leden begrepen niet waarom dit niet zou kunnen, en wilden dus graag daarop een nadere toelichting.

Ter gelegenheid van de op 20 september 1984 in de Tweede Kamer gehouden mondelinge behandeling van het onderhavige wetsontwerp is uiteengezet dat de regering heeft afgezien van regeling van het leenrecht in de Auteurswet 1912. De reden hiervoor is dat de regering het leenrecht heeft willen beperken tot de uitleningen die door de overheid worden mogelijk gemaakt in voor het algemeen publiek bestemde en voor iedereen toegankelijke bibliotheken. Een dergelijke beperking zou in het auteursrecht niet mogelijk zijn. Overigens is in de meeste landen, die een regeling inzake het leenrecht kennen, deze niet in het auteursrecht opgenomen. Een van de gevolgen van het niet-opnemen van het leenrecht in de Auteurswet 1912 is dat de kring van rechthebbenden is beperkt tot ingezetenen en niet-ingesetenen die de Nederlandse nationaliteit bezitten.

Hebben de bewindslieden inmiddels al een reactie op de voorstellen in het Interimrapport van de Interdepartementale Werkgroep Piraterij, of vinden zij nog steeds dat zij «de tijd moeten nemen», zo vroegen de leden van de P.v.d.A.-fractie.

Zijn zij niet met deze leden van mening, dat de summier uitlatingen van de Minister van Justitie over dit rapport (Handelingen Tweede Kamer 20 september 1984, blz. 78, 3e kolom en blz. 79, 1e kolom) niet bepaald stimulerend werken voor werkgroepen of commissies om voortvarend met concrete voorstellen te komen ten aanzien van urgente problemen?

In de hierboven genoemde brief van 29 oktober 1984 is ook een tijdschema opgenomen ten aanzien van de verdere gang van zaken met betrekking tot het op 29 augustus 1984 door de interdepartementale werkgroep Piraterij uitgebrachte interimrapport inzake piraterij van auteursrechtelijk beschermde werken. Het interimrapport is ter kennisneming toegezonden aan een

groot aantal belanghebbende organisaties, in het bijzonder de organisaties die door de werkgroep zijn gehoord. Voorts is het rapport voor advies voorgelegd aan de Vergadering van Procureurs-Generaal en de Recherche Advies Commissie. Binnenkort zullen deze colleges terzake rapporteren. Zodra beide colleges hebben gerapporteerd zal in de loop van het voorjaar 1985 een definitief regeringsstandpunt worden uitgebracht.

Uit het vorenstaande moge duidelijk zijn dat de voorbereiding van het regeringsstandpunt terzake van dit interimrapport met voortvarendheid ter hand is genomen. De consultatie van de hierboven genoemde colleges vormt – gelet op de aard van de voorstellen van de werkgroep piraterij – een onontbeerlijk onderdeel van de voorbereiding van een definitief regeringsstandpunt.

De omstandigheid dat het definitieve regeringsstandpunt met grote zorgvuldigheid onder meer aan de hand van consultaties van bij de materie betrokken colleges wordt voorbereid – hetgeen vanzelfsprekend enige tijd kost – betekent naar onze mening evenwel nog niet dat dit de stimulans bij werkgroepen zal wegnemen om met voortvarendheid voorstellen te formuleren.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman